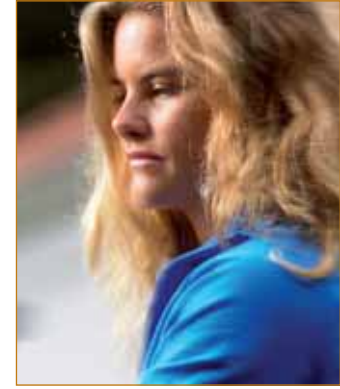

Puur vanuit haar eigen gevoel en gestuurd door de structuur en de vorm van het materiaal tracht beeldend kunstenaar Judith Wiersema keer op keer de kracht en schoonheid van het vrouwelijke lichaam vorm te geven. Steen en soms hout inspireren haar mateloos. De weerbarstigheid van het materiaal is elke keer weer een uitdaging. De sensuele rondingen van het vrouwelijke lichaam zijn oneindig. Zij werkt het liefst zonder modellen, ongedwongen vanuit haar perceptie, kennis en creativiteit. De originelen van de bronzen of aluminium beelden zijn dus steen, hout of soms klei. "Je moet mijn beelden willen aanraken, willen voelen!"

Judith Wiersema:

"Het beeldhouwen van vrouwelijke vormen in steen is mijn grote passie"

De oorsprong van het beeldhouwen

Judith Wiersema werd in 1968 geboren, maar verhuisde al snel naar het kunstenaarsdorp Bergen (N-H), waar zij haar jeugd doorbracht. Judith's creativiteit kwam op de lagere school (Vrije School) al tot uiting. Dat hier niet altijd begripvol op gereageerd werd, ziet Judith tegenwoordig terug bij haar jongste dochter. Ook zij bezit een immense creativiteit, maar er wordt van haar, net als van haar moeder in die tijd, verwacht dat ze voldoet aan een algemeen beeld. Om aan dat algemeen beeld te voldoen is wellicht de reden geweest voor de studiekeuzes van Judith. Als je de capaciteiten bezat, dan behoorde je deze vooral te gebruiken. Een studie HBO Verpleegkunde werd met succes afgerond en enige tijd later volgde Psychologie. In deze tijd kregen Judith en haar man (Herman Heinsbroek) samen hun eerste dochter. Het bleek moeilijk het studeren te combineren met de verzorging van een baby: "vooral geestelijk gezien is het een heel andere manier van je hersens gebruiken of juist niet gebruiken", verteld Judith Wiersema. De beslissing om haar ware passie, de beeldhouwkunst, te volgen was toen snel gemaakt.

Logisch gevoel

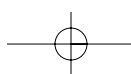
Beeldhouwen is haar gehele leven al een bezigheid waarin zij zichzelf verliest, maar tegelijkertijd zichzelf voelt. Tijdens haar middelbare schooltijd, waar ze de vakken "handvaardigheid" en "kunstgeschiedenis" in haar pakket had, was ze daar al heel intens mee bezig. Judith Wiersema: "En niet onbelangrijk, het zag er ook heel leuk uit allemaal. Nog steeds als je werken uit die tijd ziet, zie je dat het verder ging dan een opdrachtje uitvoeren. Het gevoel, dat ik nu heb bij het werk dat ik doe, is zo logisch. De creativiteit die ik heb en zo lang op andere manieren naar buiten moest komen, kan nu eindelijk vrij stromen".

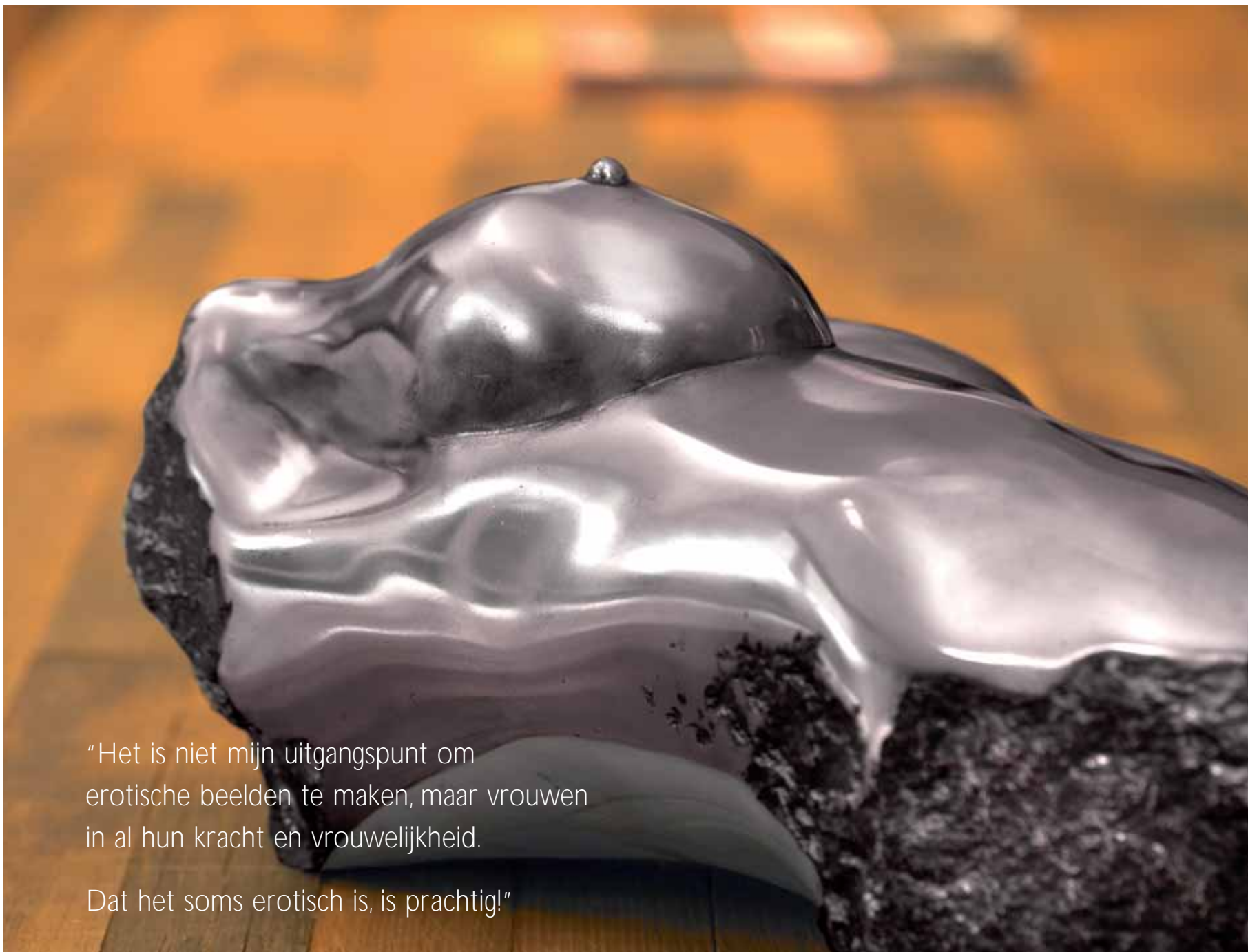
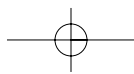
Dat Judith's werkelijke passie lag in "dingen maken" met haar handen was duidelijk. Hoe deze passie vorm ging krijgen werd steeds meer herkenbaar. Judith vond een bepaalde manier van uiten die bij haar paste, dit ging niet van vandaag op morgen. Het is een heel traject, alles speelt een rol. Haar hele ontwikkeling heeft Judith gemaakt tot de kunstenaar welke zij nu is en dit is terug te zien in haar werken.

Vier jaar volgt Judith lessen op de Gooische Kunstacademie. De lessen van beeldhouwer Janko Berman zag zij als zeer waardevol. Het was een leraar die haar de vrijheid gaf om zich op haar eigen wijze te ontplooien. Natuurlijk zijn basisprincipes- en technieken belangrijk, maar daarna begint het pas...

Vrouwentorsen als weerspiegeling van jezelf

Na afronding van de kunstacademie worden de lessen met haar leraar Janko Berman in haar eigen atelier/school voortgezet. Vanaf toen is Judith elke dag gaan beeldhouwen en was er naast haar gezin niet veel anders meer.

“Het is niet mijn uitgangspunt om erotische beelden te maken, maar vrouwen in al hun kracht en vrouwelijkheid.

Dat het soms erotisch is, is prachtig!”

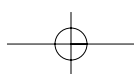
Hakken in steen werd toen haar grote passie. Dat is nu ongeveer zes jaar geleden en zij is hier niet meer mee gestopt. “Op een gegeven moment kan je dingen maken die vanuit het diepste van binnen komen en word je bijna gestuurd door een kracht die steeds sterker wordt. Bij mij kwamen er vrouwenvormen tevoorschijn”, aldus Judith Wiersema. “Het zijn torsen, het betreft dus borstbeelden of andere “gedeelten” van een menselijk lichaam. De afsnij-

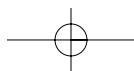
dingen zijn er omdat je er een lichamelijke uiting aan wilt geven en daarvoor is “het hele lijf” niet nodig. Je kunt zelfs iets benadrukken als je maar een gedeelte laat zien. Een etalagepop geeft minder uitdrukking tot het lichamelijke dan mijn beelden. Ik zeg altijd dat ik niet te veel wil analyseren waarom ik beelden van vrouwen maak. Ik ben bang dat de magie verdwijnt als ik dat zou doen. Kijk, ik maak nu al mijn derde beeld met als onderwerp benen, maar ik heb dan ook het afgelopen jaar getraind voor een marathon.

Natuurlijk heeft dat met elkaar te maken, maar je kunt soms ook maar beter niet analyseren waarom je zoveel van iemand houdt. De magie kan dan verdwijnen en je komt dan in oeverloze discussies en theorieën terecht. Het is een kwestie van voelen en ervan genieten als je jezelf laat gaan”, besluit zij.

Exposities

Judith Wiersema verkoopt haar beelden nu sinds ongeveer vijf jaar. Haar eerste “tors” van steen lag in de keuken wanneer ze bedacht: “dit beeld moet glimmen in een zilverachtige kleur”. Zo ontstond het idee voor haar eerste aluminium beeld. Sindsdien maakt ze maximaal zeven exemplaren van ieder beeld. Na wat publiciteit bleef haar werk niet lang onopgemerkt en al snel exposeerde zij succesvol bij de gerenommeerde galerieën Jaski Art Gallery in Amsterdam en Giardino Beeldentuin & Galerie nabij Maastricht. “Het is natuurlijk fantastisch als je werk verkocht wordt, het geeft je een gevoel dat je serieus genomen wordt”, verteld Judith Wiersema. “Af en toe exposeer ik ook een paar maanden in het buitenland, zoals Spanje, Duitsland en Frankrijk. Londen en New York zijn mijn volgende targets,” glimlacht zij.

Van klassiek naar glamour

Voor Judith Wiersema blijft het creëren het meest interessante van haar kunstenaarsbestaan. De nieuwe vorm komt meestal vlak voor het voltooiën van het werk waar ze mee bezig is. Ze vindt het heerlijk om daar helemaal in op te gaan en wordt er zelfs onrustig van. "Het feit dat ik een gezin heb, houdt me soms tegen om alleen hier nog maar mee bezig te zijn. Misschien ergens goed voor. Toch verlang ik er vaker naar om me dagen op te sluiten en alleen te werken. Anderzijds vind ik het belangrijk om goed in het leven te staan en actief deel te nemen aan veel om me heen, mijn beelden op dit moment een bepaalde uitstraling te geven. Deze uitstraling is voor iedereen persoonlijk te bepalen, naar mijn mening is mijn werk langzamerhand van een wat klassiekere uitstraling naar wat meer glamour geëvolueerd. De beelden zijn altijd vrij realistisch en vaak op ware grootte. Dit laatste omdat "het voelen" van mijn beelden dan heel herkenbaar is. Toch is er altijd een mate van abstractie. Dit uit esthetisch oogpunt en uit kunstzinnige vormbepaling.

Het is niet mijn uitgangspunt om erotische beelden te maken, maar vrouwen in al hun kracht en vrouwelijkheid. Dat het soms erotisch is, is prachtig! De afwerking: strak gepolijst brons of aluminium versterkt dit doel en geeft een beetje glamour.

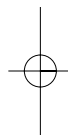
Dit laatste is een uitstraling die heel erg past bij vernieuwing. Dit vernieuwende roept soms reacties op en dat is natuurlijk ook de bedoeling", besluit Judith Wiersema.

Mega Leg

Momenteel staat Judith voor een gigantische uitdaging. Eén van haar beelden "Leg" wordt uitvergroot tot een Mega Leg van 6,2 meter. Judith wil hiermee een statement maken. Mega Leg vertegenwoordigt alles wat Judith Wiersema in deze tijd en in de fase waarin zij nu verkeert, over de vrouw in haar algemeenheid wil benadrukken en vooral bij vrouwen of mannen wil losmaken.

Het been is overstrekt, met een hoge puntige hak en een gracieuze elegantie. "Overstrekt" drukt uit en geeft een gevoel van kracht, maar ook van spanning. De "puntige hak" is een parodie op een "wapen" van de vrouw waar je bang voor kan zijn of respect voor kan hebben. "Gracieuze elegantie" is het allersterkste "wapen" of de mooiste manier voor een vrouw om zich uit te drukken. Volgens Judith is het maken van vrouwen(torsen) door een vrouw, heel typerend anders en boeiend. Een vrouw weet als geen ander hoe de vrouw zich kan voelen en dus wat ze kan "uitstralen".

Tekst: Judith Wiersema / Maurice Stassen
Fotografie: Stefan Ammerlaan / Judith Wiersema

Het werk van
Judith Wiersema wordt
permanent en exclusief
geëxposeerd bij:

GIARDINO
Beeldentuin

Giardino Beeldentuin en Galerie
Rijksweg 31
6325 AA Berg en Terblijt
(nabij Maastricht)

Open: t/m 10 maart 2007 op afspraak,
vanaf 11 maart t/m 28 oktober 2007
vr 13-17 uur, za en zo 11-17 uur
Tel. +31 (0)43-6042555
www.giardinobeeldentuin.nl

